

***Wat schatten van bermhertigheid en geestelycke vreugten
zouden sy van Jesus en Maria niet verwerven!***

De oprichting van het genootschap van de voorgangers van de Broederschap van de Heilige Rozenkrans in de kerk van Stevoort, 1820

De negentiende eeuw was in Limburg de periode waarin het oprichten van parochiale broederschappen een essentieel onderdeel vormde van het pastoraal werk van pastoors en kapelaans. Broederschapsleden engageerden zich om zelf te ijveren voor de doelstelling van hun genootschap, pastorale doelstellingen werden zo doelstellingen van de parochianen zelf. De leden van de broederschap van de Heilige Familie namen zich voor hun familiaal leven te leiden naar het voorbeeld van de Heilige Familie in Nazareth, de leden van de broederschap van de Gedurige Aanbidding zorgden er samen voor dat één dag per jaar het Heilig Sacrament in de parochiekerk 24 uur lang aanbeden werd, de leden van de broederschap voor het Uitroeien van de Godslasteringen traden op tegen het vloeken. In veel parochiekerken lieten die broederschappen, die in veel gevallen rond of tijdens de Eerste Wereldoorlog ophielden te bestaan, een rijk patrimonium na van vaandels, processiemateriaal en archieven.¹

Op 6 december 1812 werd in de parochiekerk van Stevoort officieel een Broederschap van de Heilige Rozenkrans opgericht, dat openstond voor mannen en vrouwen die zich wilden aansluiten (art. 1). De devotie voor de rozenkrans was traditioneel een aspect van het pastoraal werk van de orde van de dominicanen of predikerheren. De doelstelling van de broederschap was het promoten van het bidden van het rozenhoedje en van de rozenkrans. Leden verplichtten er zich toe wekelijks minstens één rozenkrans te bidden.

Op de dag van hun aansluiting bij de broederschap, in het *uur des doods*, op de grote kerkelijke feestdagen, op de feestdagen van Onze-Lieve-Vrouw en op de eerste zondag van elke maand

konden de broeders en zusters van de broederschap voor de zielen in het vagevuur een volle aflaat verdienen. Het bidden van de rozenkrans en van het rozenhoedje, of van delen ervan, leverde gedeeltelijke aflaten op.

Pastoor Jeanjette van Stevoort, die ook *rector* of geestelijk leider van de broederschap was, vond het in 1820 een goed idee om *tot meerder verheerlykheyd van den Zaligmaeker Jesus Christus, tot verheffing van syne Heylige Moeder, en tot meerder glorie en luyster van onsen Heyligen godtsdienst* in de schoot van de broederschap een meer selecte groep van 24 mannen in te richten, die hij de *voorgangers* van de broederschap noemde² (art. 2).

Zijn keuze viel op kapellaan Vandenberg, Nicolas Jeanjette, Arnoldus Droogmans, Machiel Adons, Willem Sampermans, Jan Franco, Christiaan Carlens, Christoffel Nikmans, Jan Strauwen, Arnold Vandendwye, Cornelis Everaerts, Jan Robben, Egidius Beerten, Arnold Knapen, Pieter Adons, Gerard Vossen, Jan Colemont, Franciscus Vanderdonck, Pieter Hubert Droogmans, Pieter Everaerts, Pieter Vandormael, Lambert Esselen, Pieter Robben en Nicolas Vanrusselt. Op 13 augustus 1820 werden deze uitverkorenen een eerste keer bijeen geroepen, om het door de rector opgestelde reglement voor hun genootschap persoonlijk te ondertekenen.

De voorgangers moesten zich op eigen kosten een witte flambouw aanschaffen, een *schild met het beeld van Onze Lieve Vrouw daerop*, en *eenen domphoren*, een domper waarmee zij de kaars in hun flambouw konden doven. Zij moesten dit materiaal goed onderhouden en wanneer zij zouden overlijden,

¹ R. Nijssen, *Overdenckt ten allen teyden Iesu leyden... Zes eeuwen parochiale broederschappen in Sint-Truiden*, Sint-Truiden, 2009, 70 p.; L. Gos, R. Nijssen en P. Neirinckx, *Nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Parochiale broederschappen in de Mijnstreek*, Wijer, 2013, 88 p.

² Deze bijdrage is gebaseerd op het reglement van het genootschap van de voorgangers van de Broederschap van de Heilige Rozenkrans in Stevoort, en op andere aantekeningen in het register van het genootschap. Dit archiefstuk wordt nu bewaard in het Rijksarchief te Hasselt, en kan er in de leeszaal geraadpleegd worden als nr. 63 van Blok 3 van het kerkarchief van Stevoort.

St.-Martinuskerk Stevoort

uit de parochie verhuizen of om een andere reden niet langer deel zouden uitmaken van het genootschap, dan verviel dit alles aan de parochiekerk (art. 4).

Om beurt moesten de voorgangers in een groep van 12 de processie bijwonen die in Stevoort iedere eerste zondag van de maand georganiseerd werd. Zij moesten dan hun flambouwen dragen en *nettjens gekleed* gaan, zoals dat bij hun eervolle functie paste. Wie onverhoopt zou wegblijven als het zijn beurt was, zou *eene offerande van vyf stuivers*³ aan de rentmeester van de broederschap moeten betalen. Zijn flambouw zou dan door een andere voorganger gedragen worden. Later werd aan dit artikel toegevoegd dat ook de voorgangers die de processie gekleed *met eenen blauwen kiel* zouden bijwonen, die boete van vijf stuivers zouden moeten betalen (art. 5).

Wie omwille van ziekte zijn verplichtingen niet kon nakomen, en een boete wilde vermijden, moest iemand anders uit de groep voorgangers verzoeken in zijn plaats te gaan. Wie niet tot het genootschap van de voorgangers behoorde, mocht geen flambouw dragen (art. 6).

Op de dag van de *grote processie* in Stevoort en op de feestdagen van de Heilige Rozenkrans en van Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart (15 augustus) zouden niet 12, maar alle 24 voorgangers met hun verzorgde kleding en hun flambouwen

bijdragen aan de uitstraling van de processie. Het lijkt er op dat de pastoor, hoewel hij de voorgangers zelf gekozen had, toch niet zeker was van hun inzet: voor wie naliet in deze grote processies zijn opwachting te maken voorzag het reglement een boete van één schelling (art. 7).

Het voorrecht om het beeld van Onze-Lieve-Vrouw in de processies te mogen dragen was weggelegd voor ongehuwde mannen. Daarvoor koos de rector vier *treffelycke ende godtvrugtige jongmans*, met name Joannes Goorts, Joannes Magdeleyns, Gilis Colemont en Herman Fransis. Ook voor hen bedroeg het boetetarief indien zij afwezig bleven vijf stuivers. Zodra een van hen zou trouwen, de parochie verlaten of overlijden, zouden de voorgangers op voorstel van de rector een vervanger kiezen (art. 8).

Voorts stelde de pastoor *eenen deugdsaemen en bequamen bedienaer* aan, met name Pieter Joannes Durwael, die zou instaan voor de versiering van het beeld van Onze-Lieve-Vrouw en voor het onderhoud van de flambouwen, die de leden van de broederschap zou bijeenroepen als er vergaderd moest worden, *en voorders met vlijt, iver en godtvrugtigheyd doen wat aen zulke loffelycke bedieninge toebehoort, en wat de Heeren deekens hem zullen gebiedten*. De (jaarlijkse) vergoeding voor de broederschapdienaer werd later vastgesteld op 5 frank en 80 centiemen (art. 9).

³ De stuiver was in onze streken vanaf de vijftiende eeuw de standaard kleine zilveren munt. Twintig stuivers waren destijds één gulden waard. De schelling was een grotere zilveren munt, die in de loop van de eeuwen in verschillende maten en gewichten geproduceerd werd. Hij was groter dan de stuiver.

In 1820 hoorde onze streek bij het Koninkrijk der Nederlanden, waar de nieuwe gulden en centen de officiële munten waren. Blijkbaar waren er in 1820 nog meer oude munten, uit de periode voor 1800, dan nieuwe guldens en centen in omloop. Daarom werden de boetes nog in die oude muntsoorten uitgedrukt.

Artikel 9 werd later aangevuld met een bepaling over de vergoeding voor de knecht of dienaar van de broederschap. Aangezien zijn vergoeding in frank en centiemen is uitgedrukt, mag aangenomen worden dat die aanpassing dateert van na 1831, toen de Belgische regering besliste dat ons monetair systeem op de frank zou gebaseerd zijn, of zelfs van na 1845, toen er voldoende franks en centiemen waren aangemunt om alle oude muntsoorten uit de circulatie te verdringen.

Zodra er door het overlijden van een lid of door een andere oorzaak minder dan 24 leden zouden zijn, zouden de overblijvers een nieuwe voorganger moeten kiezen. Die verkiezing geschiedde op voorstel van de rector, die de kandidaat aanbracht. Zodra de meerderheid van de leden voor de opname van de nieuwe kandidaat in de groep gestemd had, was die verkozen. De stemming kon gebeuren *met billetten* of door witte of zwarte bonen of bolletjes in een zak te steken. De rector en de twee dekens telden de stemmen en maakten de uitslag bekend.

Het bestuur van de voorgangers zou waargenomen worden door een viermanschap, bestaande uit de rector, twee dekens en een rentmeester. Als eerste dekens stelde de rector kapellaan Vandenberg en Egidius Beerten aan. Franciscus Vanderdonck werd tot rentmeester aangesteld (art. 2).

De dekens en de rentmeester bleven een jaar in functie. In de toekomst zouden er jaarlijks op de feestdag van de Heilige Rozenkrans nieuwe dekens en een nieuwe rentmeester gekozen worden. Het stond de voorgangers vrij de afgaande bestuurders te herkiezen, en wie gekozen werd mocht die functie niet weigeren, op boete van 10 stuivers (art. 3).

Zoals dat in veel broederschappen het geval was, deed ook de groep van de voorgangers iets speciaals om de uitvaart van overleden broeders luister bij te zetten. Wanneer een van de 24 broeders, een van de vier dragers of de dienaar van de broederschap zou sterven, dan zouden de dragers van het genootschap de lijkst naar de begrafenisdienst en vervolgens naar het graf dragen. Van de overige broeders werd verwacht dat zij het lijk al biddend *op de gestigtigste ende godtvrugtigste wyse* en *met brandende flambauwen* zouden *vergeselschappen* tot aan het graf. Voorts moesten de dekens er voor zorgen dat er *zoo haest mogelyk* een herdenkingsdienst voor de overleden broeder zou worden opgedragen. De kosten voor die eredienst zouden gelijk verdeeld worden over de overgebleven broeders. Een broeder die zou verzuimen de *begravenisse oft uytvaert* van een medebroeder bij te wonen, zou een boete van 10 stuivers moeten betalen. Later werd dit artikel aangevuld met een bepaling die deze eerbewijzen en de lijkdienst vanwege de broeders ook voorschreef wanneer de echtgenote van een broeder overleed (art. 10).

Aan de dekens werd de zorg toevertrouwd om jaarlijks en zo kort mogelijk na de feestdagen van de Heilige Rozenkrans⁴ en van Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaart⁵, een of meer gezongen missen te laten opdragen voor de zielenrust van de overleden broeders en zusters van de Rozenkrans. Het geld voor die missen moest uit het offergeld komen dat omgehaald werd tijdens de bijzondere collectes voor de broederschap. Ook hier was een boete van 5 stuivers voorzien voor de broeders die die missen niet zouden bijwonen. Later werd het aantal jaarlijks op te dragen missen vastgesteld op vijf (art. 11).

De dekens zouden iedere eerste zondag van de maand en op de feestdagen van Onze-Lieve-Vrouw tijdens de erediensten een collecte houden *met eene bezondere schael*, waarvan de opbrengst moest dienen om missen te laten opdragen en voor de aanschaf van *kerkgewaeden en andere vercieringen, die tot het selve gebroederschap noodigh zyn* (art. 12).

Op de feestdag van de Heilige Rozenkrans vergaderden de broeders *ter plaetse die den heer rector zal aenwysen*, om de het verslag van de rentmeester over het financieel beheer te aanhoren en om te beschikken in de zaken die de broederschap aangingen (art. 13).

Naast de verplichtingen die het lidmaatschap van de broederschap met zich bracht, werd van de broeders verwacht dat zij op al de feestdagen van Onze-Lieve-Vrouw, of toch minstens op de feestdag van het Heilige Rozenkrans, zouden biechten en communiceren *tot hunner ziele zaligheyd en stigtinge van de parochie* (art. 15).

Voor alle duidelijkheid vermeldde het broederschapsreglement ook dat de taken en verplichtingen de broeders niet *verpligten op zonden*: wie er niet in zou slagen zijn verplichtingen na te komen hoefde zich daarvoor geen zondaar te voelen. *Des te grooter en overvloediger*, zo was de rector overtuigd, *zou de belooninge zyn voor alle godtvrugtige broeders die de selve met iver zullen waerneemen en volbrengen* (art. 16).

Broeders die zich zouden misdragen, en door hun *schandelycke daeden* als bijvoorbeeld dronckenschap, vloeken, versmaeding van den heyligen godtsdienst, of *twistmaekinge*, en die zich ook na *behoorlyke vermaeninge en berispinge* niet zouden beteren, konden na beraad door de rector, de twee dekens en vier ouderlingen uit de broederschap gezet worden. Hun flambouw en andere *toebehoortens* zouden dan aan de broederschap toekomen (art. 14).

Vanaf de oprichting van de groep van de voorgangers hielden pastoor Jeanjette (pastoor van 1815 tot 1835) en zijn opvolger Boesmans (1835-1864) een register bij waarin zij de namen van de voorgangers, de jaarrekeningen van het genootschap, de inventaris van de bezittingen en de verslagen van de bijeenkomsten inschreven. Pastoor Schroyen (1864-1871) maakte op 28 oktober 1864 de laatste aantekeningen in dit register, dat daarna leeg bleef. Het staat niet vast of er na 1864 enkel een einde kwam aan het gebruik van dit register, of dat pastoor Schroyen in zijn pastoraal geen plaats meer zag voor het genootschap van de voorgangers zoals dat functioneerde ten tijde van pastoors Jeanjette en Boesmans.

Een grondig onderzoek in de kerk van Stevoort leerde dat het patrimonium van dit broederschap grotendeels verdwenen is. De flambouwen, de broederschapsschilden en de zilveren

⁴ Oorspronkelijk de eerste zondag van oktober, vanaf 1913 vastgelegd op 7 oktober.

⁵ 15 augustus.

ex-voto's die volgens aantekeningen in het register van de broederschap in de eerste helft van de negentiende eeuw veelvuldig geofferd werden, zijn er niet meer. Wellicht zijn zij samen met beelden die de kerk vroeger sierden het slachtoffer geworden van de beeldenstorm die in het begin van de jaren '70 ook in Stevoort woedde.

Tekstuitgave:

RH, Kerkarchief van Stevoort. Blok 3, nr. 63, p. 6-11.

Instelling en statueten van het Broederschap van den Heyligen Roosenkrans in de kerke van Stevort, Bisdom van Luyk.

In den Naem van Jesus ende Maria

Het Broederschap van den Heyligen Roosenkrans is ingestelt in de succursaele kerke van Sint Martinus Bisschop, tot Stevort, Diocese van Luyk, den 6 december 1812, waervan de Bulle (dewelke van den hoogwaardigen heer grooten vicaris van Luyk toegestemt is den 12 novembris 1812) is berustende in de pastorye van Stevort, door welke Bulle vergunt worden alle de aflaeten die aen desgelycke broederschappen door S. H. de pausen van Roomen vergunt zyn geweest in de kerken van het orden van den H. Dominicus, instelder en uytvinder van den Heyligen Roosenkrans.

1° Door de geseyde Bulle is den eerwaardigen Heer pastoor van Stevort benoemt tot Rector van het selve Broederschap, bij welken alle goede dienaeren en dienaeressen van Jesus en Maria zigh kunnen aengeven, om als broeders en susters van het broederschap inschryvinge te bekomen, betragtende met eenen waeren geest van ingekeertheyd en godvrugtigheyd, wat noodig is om den aflaet die hier op dien dag vergunt word, te verdienen.

2° Tot meerder verheerlykheyd van den Zaligmaeker Jesus Christus, tot verheffinge van syne Heylige Moeder, en tot meerder glorie en luyster van onsen Heyligen godtsdienst, heeft den Heer rector goedgevonden te verkiesen vier en twintig weldenckende mannen tot voorgangers van het selve broederschap, en is gevolgentlyk synen keus gevallen op de volgende parochiaenen, te weeten den eerwaardigen Heer Vandenberg Cappellaen, Nicolas Jeanjette, Arnoldus Droogmans, Machiel Adons, Willem Sampermans, Jan Franco, Christiaan Carlens, Christoffel Nikmans, Jan Strauwen, Arnold Vandendwye, Cornelis Everaerts, Jan Robben, Egidius Beerten, Arnold Knapen, Pieter Adons, Gerard Vossen, Jan Colemont, Franciscus Vanderdonck, Pieter Hubert Droogmans, Pieter Everaerts, Pieter Vandormael, Lambert Esselen, Pieter Robben, Nicolas Vanrusselt, onder welke 24 mannen hy eensgelyks heeft goedgevonden aen te stellen twee tot Deekens en eenen tot rentmeester, om het bestier van alles daer toe staende saementlyk met den Heer Rector waer te neemen, en waervan den keus is gevallen op den eerwaardigen Heer Vandenberg Cappellaen, en Egidius Beerten tot deekens, en op Franciscus Vanderdonck tot Rentmeester. En by aflyvigheyd van eenen der 24 mannen, oft anders het getal niet vol zynde,

zal op den voorstel van den Heer Rector eenen anderen met meerderheyd van stemmen door de 24 mannen aengekosen worden, en opdat den keus des te liberder geschiede, zal hy gedaen worden met witte en swarte boonen of bollekens, ofte met billetten, ten overstaen van den heer Rector en der twee deekens, welke den keus zullen uytspreeken.

3° De Deekens en Rentmeester zullen een jaer moeten dienen en zullen alle jaer op Roosenkransdag door de 24 mannen met meerderheyd der stemmen gekosen worden ten overstaen van den Rector, gelyk in andere keusen, dog het zal liber zyn de selve te herkiesen, en by aldien sy herkosen zyn, zullen desen dienst niet mogen weygeren, op boete van thien stuyvers te betaelen aen den Rentmeester.

4° De voorgangers zullen sigh in hun opkomen voorsien op hunne kosten van een witte flambauw, eenen schild met het beeld van Onze Lieve Vrouw daerop, en eenen domphoren, welke zy zullen moeten onderhouden op een deftige wyse, en by geval sy aflyvig wierden, van hier vertrocken, of geen deel meer maekden van de voorgangers, dan zal hunne flambauw met de toebehoortens blyven tot profyt van de kerke.

5° De voorgangers zullen by beurte ten getalle van twelf alle eerste zondagen met hunne flambauwen de processie bywoonen, nettjens gekleed zynde, gelyk aen deses eerplae-tse toestaet, en zig gedragen met alle geschiktheyd ende godtvrugtigheyd, tot eer van het hoogwaardig Sacrement en stigtinge der geloovigen, ider syn plaats houdende, en in geval van achterblyvinge zullen sy toestemmen eene offerande van vyf stuyvers te verleenen, te betaelen aen den rentmeester, en syne flambauw zal door eenen anderen der voorgangers gedragen worden. [Later aangevuld:] Item amende van vijf stuyvers voor dengenen die de processie bijwoont met eenen blauwen kiel.

6° In geval eenen der voorgangers ziekelyk was, en synen poste niet en konde bekleeden, zal hy bytyds eenen anderen uyt het getal der voorgangers (en niet anders) moeten versoeken om syne flambauw te dragen, in welk geval, is dat het echt bevonden word, zal hy vry zyn van de boete, maer anders niet.

7° En alsoe den feestdag van den Heyligen Roosenkrans en van Onse Lieve Vrouwe Hemelvaert de hoogste feestdagen zyn van het Broederschap, zullen de 24 voorgangers op dese twee dagen gelykelyk de processie met hunne flambauwen moeten bywoonen, op boete van eenen schelling, door de achterblyvende te betaelen, gelyk als boven geseyd is, hetwelk ook zal plaetse hebben zoo dikwils als de groote processie zal gaen.

8° Den heer Rector heeft ook gekosen vier treffelycke ende godtvrugtige jongmans, naemenlyk Joannes Goorts, Joannes Magdeleyns, Gilis Colemont en Herman Fransis, die met alle geschiktheyd en godtvrugtigheyd het Beeld van Onse Lieve Vrouwe zullen dragen in de processie, zoo dikwils de selve zal geschieden, en zullen vansgelyken niet mogen achterblyven, op boete van vyf stuyvers, te betaelen als boven. Zoo er eenen van dese vier quam te trouwen, uyt de parochie te vertrecken of aflyvig te worden, zullen de 24 mannen, op voorstel van den heer Rector, seffens eenen anderen kiesen op de selve maniere gelyk de andere keusen gedaen worden.

9° Alsook eenen deugdsaemen en bequamen bedienaer, naemenlyk Pieter Joannes Durwael, denwelken het beeld van Onse Lieve Vrouw zal helpen verciereren, zorg dragen voor de flambauwen, de broeders van het broederschap tot vergaeding byeen roepen, en voorders met vlijt, iver en godtvrugtigheyd doen wat aen zulke loffelycke bedieninge toebehoort, en wat de Heeren deekens hem zullen gebiedten [Later aangevuld:] Jaerlijks zal hij voor zijne bediening uijt den offer trekken de som van vijf francs tachtig centiemen.

10° Wanneer eenen van de 24 mannen, vier dragers of bedienaer zal afgestorven zyn, zullen de vier dragers het lyk tot de begravenisse dragen, hetwelk alle de andere voorgangers met brandende flambauwen zullen helpen inhaelen en met brandende flambauwen vergeselschappen naar het graf, alles op de gestigtigste ende godtvrugtigste wyse, ider syne plaets houdende, en biddende voor de ziele van hunnen afgestorven Broeder. De deekens zullen zorgen dat er zoo haest mogelyk noch eene lykmissie voor den overleden broeder gesongen word, en zoo er imand van de gebroeders mankeerde dese plegtigheyd van de afgestorvene op begravenisse oft uytvaert by te woonen, zal in eene boete vervallen van thien stuyvers, te betaelen als boven, en ideren voorganger zal zyn gehouden syne quote tot betaeling van dese lykmissie te betaelen in handen van den rentmeester volgens dat hun door de Heeren deekens zal aengezegd worden. [Later aangevuld:] Zullende deze voordeelige formalityten ook onderhouden worden voor idere af te stervene vrouw der voorgangers, nog levende, gelyk hier boven ten opzigte der voorgangers gezegd is.

11° De Deekens zullen daer en boven zorgen dat er alle jaeren seffens, of zoo haest mogelyk, naer den grooten feestdag van Roosenkrans en van Ons Lieve Vrouwe Hemelvaart, eene (of in kas mogelyk meer) zingende misse gedaen word voor de zielen van alle de afgestorvene broeders en zusters van den Roosenkrans, welke misse of missen sy zullen kunnen betaelen uyt den offer, en welke moeten bygewoont worden door de voorgangers, beelddragere en vaendrager, op pene van vyf stuyvers amende. [Later aangevuld:] Zijnde bij latere dispositie het getal der missen bepaald op vijf, jaarlijks te celebreeren ten eijnde soo voor.

12° Op alle de eerste zondagen van de maend, allen de feestdagen van Onze Lieve Vrouw, zal eenen van de twee Deekens op beurte onder de goddelijke diensten met eene bezondere schael rondgaen, en zullen zoo de lidmaeten van het Broederschap als anderen, naer hun vermogen offeren,

tot voltrecking van de goddelijke diensten, kerkgewaeden en andere vercieringen, die tot het selve gebroederschap noodigh zyn of gehooren.

13° De geseyde 24 mannen zullen eens op het jaer vergaderen ter plaetse die den Heer Rector zal aenwysen, te weeten op den Dagh van Roosenkrans, of kort daar naer, om alles te beschicken wat het broederschap betreft, daer zal den Rentmeester elken keer syne Rekening vertoon, die in geval van goedkeuringe, zal onderteekent worden van den Heer Rector.

14° Indien imand van dit Broederschap het ongeluk hadde van zich te laeten vervoeren tot schandelycke daeden als byvoorbeeld tot dronckenschap, tot vloeken, tot versmaeding van den heyligen godtsdienst, oftewel tot twistmaeking onder de gebroeders van dit Broederschap, zal naer behooryke vermaeninge en berispinge, by gebreck van beternisse door den Heer Rector benevens de twee deekens en vier ouderlingen, van het broederschap afgeschyden worden, en eenen anderen in syn plaets gekosen worden, zullende zyn flambauw en toebehoortens blyven tot profyt van de kerk. Dog Godt geve dat wy dit ter geener dagen noodig hebben.

15° Het waer te wenschen dat alle de broeders van dit broederschap zich in staet stelden, zoo het mogelyk was, om op alle de hooge feestdagen van Onse Lieve Vrouw, of ten minsten op den hoogen feestdagh van Roosenkrans, tot de Biegte en Communie te naederen, tot hunner ziele zaligheyd en stigtinge van dese parochie. Wat gunste en vertroostingen, wat schatten van bermhertigheyd en geestelycke vreugten zouden sy van Jesus en Maria niet verwerven!

16° De goede wercken by de voorgaende statueten voorgeschreven, verpligten op geen zonden, maer des te grooter en overvloediger zal de belooninge zyn voor alle godtvrugtige broeders die de selve met iver zullen waerneemen en volbrengen, den zegen van den Heere Jesus zy met hun op desen wereld en hier naemaels. Amen.

Aldus gedaen en geaccepteert door de 24 voorgangers en my rector, die tot versekering der acceptatie alle eygenhandig hebben onderteekent, den 13 augusti 1820.

[Handtekeningen]

Welk attestee, den pastoor van Stevort, Rector van het broederschap, J. W. Jeanjette.

Rombout Nijssen

